

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

BN-I - 0700 - 338(6)/08
PR IV Dsn 196/06

Warszawa, 31 października 2008 r.

W. S. 2
K. O. 1
131
Podpis: ...

Pan Senator
Maciej Grubski
Biuro Senatorskie
ul. Piotrkowska 86
90 - 103 Łódź

Odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora, złożone w dniu 20 listopada 2008 roku podczas 22 posiedzenia Senatu RP, dotyczące postępowania PR IV - VI Ds. 8/07 Wydziału VI Zamiejscowego w Łodzi Biura do Spraw Przeszeczności Zorganizowanej Prokuratury Krajowej prowadzonego przeciwko Iwonie Stelmach, Włodzimierzowi Stelmachowi i innym podnieść przede wszystkim należy, że do większości zarzutów wskazanych w tym oświadczeniu szczegółowo odniósł się Prokurator Jerzy Szymański w pismach z dnia 14 sierpnia 2008 roku i 27 października 2008 roku, stanowiących odpowiedzi na oświadczenia Pana Senatora z dnia 11 lipca 2008 roku i 25 września 2008 roku.

Śledztwo PR IV - VI Ds 8/07 ma w dalszym ciągu charakter rozwojowy. Aktualnie występuje w nim 32 podejrzanych. Jego zakresem podmiotowym dotychczas nie objęto jeszcze wszystkich osób, co do których zachodzi konieczność wydania postanowień o przedstawieniu zarzutów. Z uwagi na bardzo obszerny materiał dowodowy prokurator zdecydował o podjęciu wszelkich niezbędnych czynności zmierzających do zakończenia postępowania w stosunku do

występujących w śledztwie podejrzanych, nie zlecając funkcjonariuszom dokonania zatrzymania kolejnych osób podejrzanych. Troską prokuratorów jest takie ukształtowanie procesu wykrywczego, aby w możliwie najkrótszym czasie zrealizowane zostały zasady zawarte w art. 2 § 1 kodeksu postępowania karnego. Nie we wszystkich jednak sprawach, jak to ma miejsce w postępowaniu PR IV – VI Ds 8/07, osiągnięcie tego celu następuje w terminie oczekiwany przez strony. Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie uprawnia do akceptacji poglądu, że jej referentowi nie można postawić zarzutu braku dążenia do wyjaśnienia wszystkich okoliczności przestępczych zdarzeń.

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2008 roku z akt w/w śledztwa wyłączono do odrębnego postępowania materiały przeciwko Iwonie i Włodzimierzowi Stelmachom oraz dwóm innym podejrzany. Sprawę zarejestrowano pod sygnaturą PR IV – VI Ds 42/08. Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2008 roku okres śledztwa w tej sprawie przedłużono do dnia 28 lutego 2009 roku. Sygnalizowany w piśmie z dnia 27 października 2008 roku termin zakończenia śledztwa przeciwko Iwonie i Włodzimierzowi Stelmachom nie mógł być dotrzymany z przyczyn obiektywnych. Nie uzyskano bowiem opinii fonoskopijnej oraz ujawniła się konieczność zbadania przez biegłego prawidłowości przeprowadzenia przetargów i konkursów w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym w Zgierzu i Szpitalu im. Kopernika w Łodzi oraz w Szpitalu M. Konopnickiej w Łodzi oraz ustalenia czy w związku z umowami zawartymi między innymi przez spółkę „Diagnostyka” z w/w szpitalami doszło do powstania szkody majątkowej i w jakiej wysokości.

Godzi się zauważyć, że umorzenie postępowania przeciwko Iwonie Stelmach i Włodzimierzowi Stelmachowi oraz 14 innym podejrzany w części dotyczącej zarzutu z art. 258 § 1 kk było wyłącznie wynikiem oceny zebranych dowodów. W piśmie z dnia 25 sierpnia 2008 roku skierowanym do Pana Senatora wyjaśniono dlaczego daty umorzenia nie można w żadnej mierze wiązać ze złożonym przez Pana Senatora oświadczeniem w dniu 11 lipca 2008 roku.

Odnosząc się do kwestii tymczasowego aresztowania Włodzimierza Stelmacha ponownie konieczne jest podkreślenie, że decyzja o zastosowaniu tymczasowego aresztowania oraz o kolejnym przedłużeniu czasu jego trwania leżała wyłącznie w kompetencji sądu. Zarówno Sąd Rejonowy rozpoznający wniosek o tymczasowe aresztowanie, jak i Sąd Okręgowy w Łodzi przedłużający stosowanie tymczasowego aresztowania oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi utrzymujący stosowanie izolacyjnego środka zapobiegawczego uznawały, że istnieją podstawy do stosowania aresztu wobec Włodzimierza Stelmacha z uwagi na obawę matactwa oraz realnie grożącą mu surową karę. Określenie stosowanego wobec Włodzimierza Stelmacha środka zapobiegawczego jako tzw. „aresztu wydobywczego” nie znajduje uzasadnienia. Pojęcie to nie jest znane ani praktyce ani judykaturze, a zatem trudno polemizować z tego rodzaju stwierdzeniem, tym bardziej że Włodzimierz Stelmach korzystający z aktywnej pomocy obrońców został poinformowany o podstawach stosowania tymczasowego aresztowania.

Sąd rozpoznając wniosek w przedmiocie tymczasowego aresztowania Włodzimierza Stelmacha dysponował zaświadczeniem lekarza medycyny sądowej, z którego wynikało, iż Włodzimierz Stelmach może być zatrzymany i uczestniczyć w czynnościach procesowych, a w przypadku pozbawienia wolności ze względów profilaktycznych powinien zostać umieszczony w szpitalu więziennym. Treść tej opinii spowodowała, że podejrzany po badaniu i przesłuchaniu w Prokuraturze w dniu 4 października 2007 roku nie został odwieziony do Policijnej Izby Zatrzymań, ale umieszczony w Szpitalu MSWiA, w którym przebywał do czasu przewiezienia go do Sekcji Aresztowej w Sądzie. Jego stan na bieżąco monitorowali lekarze. Nieprawdziwy jest więc zarzut dotyczący tego, że Włodzimierz Stelmach był pozbawiony opieki lekarskiej. Po zatrzymaniu Włodzimierz Stelmach korzystał z pomocy ustanowionych obrońców w osobach Mariana Koperskiego oraz Wojciecha Woźniackiego. W świetle poczynionych ustaleń nie budzi wątpliwości, że adw. Wojciech Woźniacki prawidłowo został ustanowiony przez podejrzanego swoim obrońcą.

Stan zdrowia Włodzimierza Stelmacha był przedmiotem ciągłej troski, o czym świadczą wydawane w toku śledztwa opinie biegłych o stanie jego zdrowia, w tym opracowana przez biegłych z Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu.

Nie znajduje oparcia zarzut skierowany pod adresem prokuratora Adama Gierka, iż przykładem jego stronnich działań wobec podejrzanych Iwony i Włodzimierza Stelmachów jest wysokość wyznaczonych kwot poręczeń majątkowych. Jak to już podkreślono w poprzednich pismach do Pana Senatora wysokość poręczenia majątkowego w przypadku Iwony Stelmach należała wyłącznie do kompetencji sądu i nie miał na nią wpływu prokurator. Wysokość przyjętego poręczenia majątkowego od Włodzimierza Stelmacha została zaproponowana w jednym z wcześniej składanych pism procesowych przez obrońcę Jerzego Porczyńskiego, a zatem jeszcze przed podjęciem decyzji o uchyleniu tymczasowego aresztowania prokuratura dysponowała informacją o gotowości wpłacenia takiej kwoty. Wydając postanowienie w dniu 9 kwietnia 2008 roku o uchyleniu aresztu i wyznaczeniu wysokości poręczenia prokurator nie miał obowiązku konsultowania z adwokatami jej wysokości. Na powyższe postanowienie obrońca podejrzanego złożył zażalenie, które nie zostało uwzględnione przez Sąd. Sąd w uzasadnieniu postanowienia z dnia 27 maja 2008 roku podkreślił, że wysokość kwoty poręczenia jest adekwatna do sytuacji majątkowej podejrzanego, a jej obniżenie nie spełniłoby zapobiegawczej roli tego środka. Przyjęcie poręczeń w różnej wysokości od poszczególnych podejrzanych nie może być utożsamiane z nierównym ich traktowaniem. Zastosowanie poręczenia majątkowego w wysokości zaproponowanej przez obrońcę gwarantowało zdaniem prokuratora, iż Włodzimierz Stelmach nie będzie utrudniał toku postępowania. Wysokość przyjmowanych poręczeń w szczególności zależy od powagi przedstawionych zarzutów oraz sytuacji materialnej podejrzanego.

Treść przesłuchania Włodzimierza Stelmacha z dnia 19 grudnia 2007 roku, w obecności kolejnego obrońcy nie wskazuje, aby prokurator Adam Gierk wpływał

na treść wyjaśnień złożonych przez tego podejrzanego w październiku 2007 roku. Brak jest w dalszym ciągu podstaw pozwalających na przyjęcie, że Adam Gierk podejmował, za pośrednictwem obrońców; próby stosowania niedozwolonych metod śledczych wobec Włodzimierza Stelmacha, mające na celu nakłonienie podejrzanego do złożenia nieprawdziwych wyjaśnień, obciążających nieokreślone osoby. Obrońcy podejrzanego zaprzeczyli, aby sytuacja taka miała miejsce, zaś Rzecznik Okręgowej Rady Adwokackiej odmówił wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Przesłuchany w śledztwie istotny świadek również zaprzeczył, aby dysponował wiedzą dotyczącą nakłaniania przez prokuratora, za pośrednictwem adwokata Włodzimierza Woźniaka, podejrzanego do takiego zachowania. Argumenty w tym zakresie przedstawione w cytowanym już piśmie do Pana Senatora z dnia 14 sierpnia 2008 roku znalazły obiektywne wsparcie w ostatnio zebranych dowodach. Twierdzenia Iwony Stelmach należy uznać za przyjętą linię obrony.

Doręczenie wezwania Włodzimierzowi Stelmachowi przez funkcjonariuszy ABW, jako zgodne z obowiązującymi przepisami, nie może być traktowane jako próba zastraszenia podejrzanego. Konieczność szybkiego działania była wynikiem informacji uzyskanych od obrońcy podejrzanego – adw. Krystyny Skoleckiej - Kona o znacznym pogorszeniu się stanu zdrowia Włodzimierza Stelmacha i niezbędności stosunkowo pilnego poddania w/w badaniom lekarskim.

2 powiat

Z A S T Ę P C A
PROKURATORA GENERALNEGO

A. Pogorzelski
Andrzej Pogorzelski